روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران
www.sharghnewspaper.ir - پست الکترونیکی: Info@sharghnewspaper.ir
صاحب امتیاز و مدیر مسئول: مهدی رحمانیان
نشانی: تهران، خیابان آفریقا، بلوار گلشهر، پلاک ۴۶
تحریریه: ۳۳-۲۲۰۳۸۰۲۴ نمابر: ۲۲۰۳۴۵۱۵
سازمان آگهی ها: ۲۲۰۵۷۰۹۰ (۲۰خط)- نظارت بر توزیع: ۶۶۹۵۸۶۱۰
امور مشترکین- تلفن: ۲۰-۶۶۹۷۱۱۱۹، نمابر: ۶۶۴۰۴۱۶۵
امور فنی، آتلیه و لیتوگرافی: روزنامه شرق- چاپ: افست

روزنامه شرق

سال سوم ■ شماره ۷۴۲ ■ دوشنبه ۴ اردیبهشت ۱۳۸۵ ■ ۲۵ ربیع الاول ۱۴۲۷ ■ ۲۴ آوریل ۲۰۰۶

آبادان	+۲۷+۳۷	بیرجند	+۱۵+۲۸	سنندج	+۱۵+۲۵	همدان	+۱۶+۲۵
اراک	+۱۰+۲۶	تهران	+۱۵+۲۷	شهرکرد	+۱۲+۱۶	یاسوج	+۲۱+۲۱
اردبیل	+۸+۱۵	تبریز	+۸+۲۰	شیراز	+۱۷+۲۸	یزد	+۲۴+۴۱
ارومیه	+۱۰+۲۴	خرم‌آباد	+۱۱+۱۵	قزوین	+۸+۲۰	دبی	+۲۵+۳۸
اصفهان	+۱۱+۲۹	رشت	+۹+۲۲	کرمان	+۱۱+۲۵	نجف	+۲۴+۳۹
اهواز	+۲۷+۴۱	زاهدان	+۱۹+۳۲	کرمانشاه	+۲۵+۳۱	مکه	+۸+۱۷
ایلام	+۱۷+۳۰	زنجان	+۱۳+۱۹	کاشان	+۱۳+۲۹	مدینه	+۸+۲۱
بجنورد	+۱۱+۲۶	زابل	+۱۵+۲۸	کیش	+۸+۲۴	لندن	+۸+۱۷
بندرعباس	+۲۲+۳۳	ساری	+۸+۲۲	گرگان	+۸+۲۲	پاریس	+۲۱+۲۱
بوشهر	+۲۵+۲۹	سمنان	+۷+۲۱	مشهد	+۱۴+۲۳	استانبول	+۲۴+۴۱

تهران: اذان ظهر ۰۳ : ۱۲ اذان مغرب ۰۳ : ۱۹ اذان صبح فردا ۵۱ : ۳

راهنمای امروز

تلویزیون امروز

پشت صحنه «حس سوم»	دو	۱۳/۰۰
خانه شماره ۱۳	یک	۱۳/۲۰
ماموران مخفی پلیس	یک	۱۵/۱۰
سریال «مزدترس»	دو	۱۶/۰۰
سریال گرفتار	پنج	۱۹/۰۰
به خانه برمی گردیم	پنج	۱۶/۰۰
سینمای دیگر	دو	۲۱/۰۰
زندگی به شرط خنده	پنج	۲۱/۰۰
دیدار آشنا	دو	۲۲/۰۰
روزهای به یادماندنی	یک	۲۲/۱۰
سریال اولتیمو	پنج	۲۳/۰۰

سینمای امروز

چهارشنبه سوری

آفریقا - ایران۱- عصرجدید۳، پارس۱
بهمن۲ و آسیا

مربای شیرین

فرهنگ۲- ناهید- شیرین - پیام - سپیده۲
فلسطین۲- سعدی - اروپا- شاهد- شهر تماشا
جی۲- کانون

یک تکه نان

فلسطین۲ - سپیده ۱

ازدواج به سبک ایرانی

قدس - ایران ۳ - صحرا - شهرقشنگ- فلسطین۱
مرکزی۲- جی۱ - فرهنگ ۱- ناهید- کارون
گلریز۲- حافظ- رودکی- تهران ۱- پایتخت- میلاد

هوو

عصر جدید۱- قیام - تهران۲- جوان۱- فردوسی
سروش- جی۳- سعدی- ملت- مرکزی۳- دهکده
المپیک- شیدا- ماندانا- کانون قدس- موزه سینما

زیر درخت هلو

استقلال - جوان۲ - عصر جدید۲- گلریز۱
مرکزی۱- بهمن۱- بلوار- المپیا- آستارا - پیروزی
پیوند - ایران۲- جی۲- شقایق

تجسمی امروز

نمایشگاه عکس «دست ها- خودنگاره»

گالری اثر ۸۸۳۲۶۶۸۹

نمایشگاه عکس رامین درم بخش

نگارخانه بنفشه ۸۸۰۳۴۲۴۷

نمایشگاه طراحی گروهی

گالری هما ۲۲۰۵۵۶۲۹

نمایشگاه نقاشی «صلح جهانی»

فرهنگسرای نیاوران ۸۸۰۳۳۳۲۶

فیلم امروز

«ابجد» ساخته ابوالفضل جلیلی	۱۰/۰۰
«مردمان شالیزار» ساخته ریتی پان	۱۴/۰۰
«کفتارها» دیوپ مامبتی	۱۶/۳۰
«کافه ترانزیت» کامبوزیا پرتوی	۱۸/۳۰
موزه هنرهای معاصر	۸۸۹۵۱۹۶۵

تئاتر امروز

دشمن مردم (اکبر زنجانپور)

تالار اصلی تئاترشهر- ۱۹/۰۰

تیغ و ماه (آتیلا پسیانی)

تالار چهارسو تئاترشهر- ۲۰/۰۰

شب بخیر جناب کنت و...

سالن قشقایی تئاترشهر- ۱۸/۳۰

سکوت (حسین مهکام)

تالار سایه تئاترشهر- ۱۹/۳۰

فرهنگ

حالا اگر ساخته هم نشد اشکالی ندارد

نگاه

عکس ماهنامه فیلم

آرش خوش خو: نوشتن یک قطعه ادبی نوستالژیک در مورد سینما شهر فرنگ می تواند پیش پاافتاده ترین کار ممکن باشد. عمارت زیبایی که حداقل یک دهه، قطب یکه و بی رقیب سینما برای بسیاری از جوانان و دانشجویان بود. سینما شهر فرنگ در ادبیات سینمادوستان دهه ۶۰، کلمه‌ای کلیدی و پرمعنا بود؛ چیزی در ردیف مجله فیلم، خسرو دهقان، گلمکانی، هامون، مخملباف، تئوری مولف و تارکوفسکی. در دورانی که نه اینترنت بود و نه SMS، نه VCD بود و نه DVD، در دوران قلت موسیقی و عسرت ترانه، در دوران آرمان و پاکیزه‌خویی و موشک و آژیر قرمز. این عمارت زیبای یله داده در محله عباس آباد و همسایه کوچک و صمیمی و نخبه گرایش - سینما شهر قصه - پناهگاهی بودند برای همه آنانی که زندگی شان را با سلولوئید و نور پیوند می زدند. خب، خبر بازسازی این نوستالژی سوخته لذتبخش است. اما می خواهم خودم را از دست این نوستالژی قهوه‌خانه‌ای نجات دهم و از دل نگرانی هایم بگویم: می ترسم... می ترسم. آخر می دانید، مملکت ما را پر کرده‌اند از آدم‌هایی که به داشتن مغز اقتصادی مشهورند. پس طبیعی است که آقایان متخصص بهره‌وری در یک لحظه نبوغ‌آسا پیش خود بگویند: «خب، سینما خوبه... اما می شود یک پاساژ هم ضمیمه‌اش کرد... یک رستوران گردان هم آن بالا... همکف را هم اجاره می دهیم به شعبه‌های پوشاک خارجی، دوتا فلافلی هم آن گوشه می گذاریم... سردر ساختمان را هم اجاره می دهیم به بوسینی... تابلوی سمت چپ هم یک ساله مال ساپا، تابلوی سمت راست هم برای واردکنندگان BMW. تازه می توانیم کلاس های گلدوزی و ماشین نویسی و مدیتیشن هم بگذاریم. لازم هم نیست سر معماری اش خیلی مته به خشخاش بگذاریم، صرف نمی کند. یکی از این ساختمان‌های معمولی و مرسوم، پر از شیشه‌های دودی و سیمان. با گوشه‌های تیز و مهیب، مثل گلدیس در فلکه صادقیه یا ساختمان پایتخت. هیولاهای زشت و مثلاً پست‌مدرن. این طوری ظرف سه سال هزینه‌هایش درمی آید و بعد می توانیم آن را سرمایه گذاری کنیم در...» نگران این سناریو هستم. سناریویی که احتمالش هم زیاد است. دورنما آنقدر دلهره‌آور است که فکر می کنم حالا اگر این سینما هم ساخته نشد اشکالی ندارد.

... و حالا سینما آزادی ساخته می‌شود

سینما

مجید توکلی: جرقه زده شد و آتش زبانه کشید و تنوره و بعد همه‌چیز سوخته شد. دیوارهای دود زده درست بیست و هفت سال از عمرشان می گذشت؛ از روزی که فیلم «مارلیک» در آن چهار دیواری اکران عمومی می شد و بنا بود با اسم «برادوی» افتتاح شود که نشد و «شهر فرنگ» نام گرفت. دود فضای خیابان بهشتی را پر کرده بود و چشم جایی را نمی دید. سینما آزادی سوخت، تیتر روزنامه های فردای آتش سوزی بود. قطب اصلی سینمایی کشور در آتش سوخت و سوخت و سوخت. و حالا بعد از ۹ سال انتظار سرآخر امروز کلنگ بازسازی آن زده خواهد شد. سینما آزادی با گنجایش هزار صندلی شاهد اکران فیلم هایی چون «پدرخوانده»، «پرواز»، «جنگ ستارگان»، «فاخته»، «اجاره نشین ها»، «شکار در شهر» و... بود و به نوعی خاطرات اکثر هنرمندان بود. علیرضا رضاداد رئیس بنیاد فارابی نیز به شرق گفت: شهرداری با مشارکت در جشنواره‌های فیلم فجر، علاقه خود را به پرداختن به موضوعات فرهنگی نشان داد و از همین رو ساخت سینما آزادی نشان از این نگاه مثبت دارد. در همین ارتباط «مهدی فخیم‌زاده» بازسازی سینما آزادی، یکی از قطب های اصلی سینمایی کشور را حرکتی مثبت ارزیابی می کند و می گوید: در حالی که درد همه سینمادوستان کمبود سالن سینما است، بازسازی سینما آزادی که قرار است در آن چند سالن سینما ساخته شود یک اتفاق کم‌نظیر در سینما محسوب می شود. سینما آزادی خاطرات بسیاری برای سینماگران و دوستداران آن به همراه دارد و معلوم نبود در این ۹ سال چرا کسی به ساخت آن توجهی نمی کرد. رویا تیموریان هم درباره سینما آزادی می گوید: شاید خوشحال کننده‌ترین خبر در سال ۸۵ خبر بازسازی سینما آزادی باشد. وقتی خاطرات آن سال ها را مرور می کنم، یاد لحظاتی می افتم که حالا برایمان خاطرات خوش است. امیدوارم با افتتاح مجدد آن این خاطرات بیشتر و بیشتر شود.... و حالا سینما آزادی ساخته می شود.

پخش صدای مظفرالدین شاه از رادیو

رادیو

رادیو با پخش صداهای قدیمی تولد ۶۶سالگی اش را جشن می گیرد. شبکه سراسری صدا، به مناسبت شصت وششمین سالگرد تاسیس رادیو در ایران، فردا ویژه برنامه زنده‌ای را از ساعت ۹ تا ۲۱ پخش می کند. دراین ویژه برنامه، قدیمی ترین آرشیو صوتی رادیو که صدای مظفرالدین شاه و تشکر او از اتابک اعظم است پخش می شود. استفاده از برخی آرشیوهای قدیمی رادیو و پخش آنها نظیر صدای اساتید موسیقی چون محیط طباطبایی، استاد بنان و همچنین صدای سرداران شهید و فرماندهان دفاع مقدس که گنجینه صوتی رادیو هستند، از بخش های مختلف این برنامه است. در بخش های دیگر این برنامه با مدیران قدیمی رادیو و برنامه سازان موفق آن و دیگر هنرمندانی که کار خود را از رادیو آغاز کرده‌اند، گفت‌وگو می شود. مریم جلالی تهیه کننده این برنامه می گوید همان طور که رادیو، ۶۶ سال پیش توانست ذوق زدگی مردم را تحریک کند، این برنامه هم بتواند این ذوق زدگی را دوباره تحریک نماید. به گزارش ایسنا برنامه رادیویی «هزار پنجره» شبکه جوان نیز فردا ویژه سالگرد تاسیس رادیو در ایران پخش می شود. در این برنامه که هر روز از ساعت ۱۴ تا ۱۷ از شبکه رادیویی جوان پخش می شود، صداهای اولین گویندگان رادیو و یادی از اولین نویسندگان رادیو و همچنین پخش آرم برنامه های مختلف رادیویی در ابتدای تاسیس از بخش های مختلف این برنامه پخش خواهد شد. همچنین بخش دیگری از هزار پنجره گفت‌وگویی است با اولین فردی که در ایران رادیو خریده است.

آشوری و مسئله مدرنیت

کتاب

حسین یاغچی: «ما و مدرنیت» داریوش آشوری، خیلی ها را که درگیر مجادلات فکری و فلسفی اهالی فرهنگ بوده‌اند به ۱۵-۱۴ سال قبل می برد. دوران کیهان فرهنگی و کیان و آدینه و تب اندیشه های لیبرالی، چه در آن دوران برخلاف امروز، گرایش به سمت اندیشه های چپ نبود و تلفیق دموکراسی و لیبرالیسم، حرف اول را در فضای غیررسمی فرهنگ در ایران می زد. بر همین اساس، «ما و مدرنیت» آشوری در آن زمان بسیار گل کرد و بحث های مختلفی را دامن زد. عمده مقالات آشوری در این کتاب در فضای دهه ۵۰ نوشته و مطرح شده بود و نکته‌ای که توجه خیلی ها را برانگیخت «خلاف آمد عادت» بودن این مقالات در فضای ایدئولوژی زده دهه ۵۰ بود. در واقع، اگر اندیشه های ضدچپ گرایانه آشوری در فضای دهه ۵۰ چندان مورد توجه قرار نگرفت، در دهه ۷۰ بود که انقلابیون جوان دهه ۶۰ و بخشی از اهالی فرهنگ بازگشته از چپ به مطالب مطرح شده در این کتاب گرایش نشان دادند و پیرامون آن بحث های همدلانه‌ای مطرح کردند. جای تعجب هم نبود که انتشارات صراط، ناشر آثار دکتر سروش، این کتاب را منتشر کرد و به گفته آشوری نام آن هم به پیشنهاد مدیر این انتشارات، «ما و مدرنیت» شد. حالا، چاپ سوم این کتاب مدتی است که به بازار آمده و این بار بخشی از تاملات فکری آشوری در دهه ۸۰ به انتهای آن افزوده شده است. «اسطوره فلسفه در میان ما؛ بازدیدی از احمد فردید و نظریه غرب‌زدگی» که آشوری اولین بار آن را در وبلاگ خود منتشر کرد، شاید جنجالی ترین بحث فلسفی طی این سال ها باشد. آشوری متن کامل آن را این بار در کتاب «ما و مدرنیت» آورده و در ادامه آن گفت‌وگوی روزنامه شرق با داریوش آشوری و مقاله «مشکل زبانی ما» به چاپ رسیده است که اولی در مهر ۸۳ در شرق منتشر شد که آشوری در مقدمه‌ای از نحوه انتشار آن گلایه می کند و دومی برگرفته از نوشته های آشوری در وبلاگش است. «ما و مدرنیت» ۱۲-۱۰ سال پیش که به چاپ رسید انعکاس مثبتی در فضای فرهنگی ایران داشت و حالا باید دید که این بار، در زمانه حاضر با تغییر گرایش ها و دیدگاه ها چه مجادلاتی را برمی انگیزد.

در حاشیه بازسازی سینما آزادی

نگاه طراح

جمال رحمتی

شهرام ناظری: بار دیگر در آمریکا

موسیقی

محمدتاجیک: شهرام ناظری و فرزندش حافظ ناظری پس از برگزاری کنسرت‌های موفقیت‌آمیز در سال گذشته به‌خصوص اجرا در سالن اسکار، امسال قرار است به مناسبت هشتصدسالگی مولانا جلال‌الدین رومی دوباره در آمریکا کنسرت‌های مشابهی را برگزار کنند. گروه موسیقی شهرام ناظری به عنوان اولین گروه موسیقی سنتی ایران چندی قبل در سالن چهار هزار نفره کداک تئاتر شهر لس‌آنجلس که سالن اهدای جوایز اسکار است به اجرا پرداخت و اجرای این گروه موسیقی ایرانی با استقبال مخاطبان مواجه شد. این برای اولین‌بار بود که هنرمندان موسیقی از چهار کشور ایران تایوان، آمریکا و هندوستان در یک گروه شش‌نفره در سالن اسکار به اجرای برنامه می‌پرداختند. این گروه در بیش از ۱۰ شهر و ایالت به اجرای برنامه پرداختند و جالب اینکه شهردار «سن‌دیه‌گو» به مناسبت اجرای این گروه در ۲۵ فوریه در این شهر این روز را «روز ناظری‌ها» نام گذاشت. این اجرای ناظری را شبکه‌هایی چون فاکس و سی‌ان‌ان به‌طور گسترده‌ای پوشش دادند. شهرام ناظری خواننده‌ای بوده که در سال‌های اخیر علاقه فراوانی به اجرای اشعار فردوسی و مولوی داشته است. او سال گذشته در این باره گفته بود: با توجه به اینکه هیچ تجربه‌ای در زمینه یاد شده در ۱۵۰ سال اخیر نداشتیم، اجرای اشعار این شاعران بسیار سخت است. ناظری زمانی در حضور استاد بنان شعری از مولوی که در آن کلماتی چون تخته، خون و کشتی وجود داشت را می‌خواند ولی استاد بنان در جواب او می‌گوید: «پسر، این چیست می‌خوانی، «تخته، مخته» صدای آدم را خفه می‌کند.» استاد بنان به ناظری می‌گوید: «چرا از اشعار زیبای سعدی استفاده نمی‌کنی، استفاده از اشعار مولوی به‌جای سعدی مانند رانندگی کردن در جاده پردست‌انداز به جای جاده آسفالت است.» ناظری همیشه تاکید کرده در سال‌های فعالیتش در موسیقی، بسیار علاقه‌مند بوده تا در جاده پردست‌انداز اشعار مولوی حرکت کند. او در عین حال معتقد است: اگرچه هم‌اکنون استفاده از اشعار مولانا مد شده و حتی در دنیا هم یکی از معروفترین خوانندگان اشعار این شاعر ایرانی را می‌خواند، ولی قبلاً شعر مولوی و اجرای آن سختی‌های بسیاری به همراه داشت و بسیار با شکست مواجه شد.

ادامه از صفحه اول

■ **پایان انتظار**

عملیات اجرایی احداث مجموعه فرهنگی ـ تجاری آزادی که از عصر امروز آغاز می‌شود درواقع پایانی است بر انتظاری که از ساعت ۱۴ و ۵۰ دقیقه روز جمعه ۲۹ فروردین ماه ۱۳۷۶ آغاز شده بود. هنگامی که سینما آزادی (شهرفرنگ و برادوی سابق) پس از ۲۸ سال فعالیت اثرگذار در سینمای ایران که با فیلم هفتادمیلی‌متری «مایرلینگ» آغاز شده بود به هنگام نمایش فیلم تعطیلات تابستانی ساخته فریدون حسن‌پور به علت ۹۰ دقیقه آتش‌سوزی از بین رفت. البته سینما آزادی پیش از این نیز دو بار در سال ۱۳۵۵ به دلیل مشکلات فنی در برق و سال ۱۳۶۹ به علت آتش گرفتن آشپزخانه، پذیرای ماموران آتش نشانی بود اما نه مانند آن جمعه سیاه که رئیس عملیات اطفای حریق از آن به عنوان بی‌سابقه‌ترین آتش‌سوزی پس از انقلاب یاد کرد. چند روز پس از این آتش‌سوزی کارشناسان سازمان آتش‌نشانی به دلیل امکان وقوع حوادث احتمالی، تخریب کامل سینما را توصیه کردند که این توصیه به دست ماموران شهرداری در عرض چند ساعت به اجرا درآمد تا طی سال‌های بعد از آزادی یادگاری فقط به اندازه یک چاله بماند. آتش‌سوزی سینما آزادی به سرعت به یک موضوع سیاسی تبدیل و دنباله‌رو شایعات شد، آنچنان‌که حتی کسی به اظهارات عباس رنجبر مدیر وقت سینما در مورد علت حادثه نیز توجه نکرد. وی در این باره گفت: «حوالی ساعت ۱۳/۲۰ بود که آپاراتچی در حال پخش بوبین اول فیلم داخل کانال هواکش طبقه دوم جرقه‌هایی می‌بیند و به همکارانش اطلاع می‌دهد که برق را قطع کنند و با کپسول آتش‌نشانی به سمت طبقه دوم می‌رود. اما در این فاصله آتش سمت راست سالن را می‌گیرد و فقط امکان این بود که مردم وحشت‌زده داخل سالن را به سلامت خارج کنیم.» اظهارات یکی از ۱۵۰ تماشاگر حاضر در سالن نیز موید همین نکته است: «اوایل فیلم بود که متوجه آتش در دیوار سمت راست سالن شدیم. دود زیادی ایجاد شده بود. اولش فکر کردیم آتش قابل مهار است اما کارکنان سالن ما را از در ورودی اصلی به بیرون هدایت کردند و سالن سوخت.» با این وجود شایعات راه خود را رفتند و حتی با استفاده از بحبوحه انتخابات ریاست جمهوری سال ۱۳۷۶، ردپای واقعه آتش زدن کتابفروشی «مرغ آمین» در خیابان کریم‌خان زند را جست‌وجو کردند. پس از این واقعه طراحی معماری جدید سالن‌های سینما در زمین سینما آزادی و شهر قصه از سوی موسسه توسعه مراکز فرهنگی سوره به مسابقه گذاشته شد که البته نام برنده هیچ‌گاه به صورت رسمی اعلام نشد تا شایعات تبدیل زمین سینما آزادی به یک مرکز تجاری قوت بگیرد. شایعه‌ای که البته چندان بیراه نیز نبود. «پیشنهادهای بسیاری برای خرید زمین وجود داشت» که می‌توانستند هزینه بالای احداث مجموعه جدید و مخالفت‌های شهرداری برای صدور مجوز را برطرف کنند. این ساخت در جریان بود تا هنگامی که ستاد خبری روابط عمومی حوزه هنری با ارسال نمابری به مطبوعات اعلام کرد حوزه هنری و شهرداری تهران در خصوص ساخت سینما آزادی تهران به توافق رسیدند. توافقی که البته باز هم اجرایی نشد و به رغم اینکه گفته شد بودجه آن تامین و صندلی‌ها و دستگاه‌های نمایش نیز از اسپانیا خریداری شده است سینما آزادی باز هم در حد یک چاله ماند. البته این نخستین وعده نبود که قبل و بعد از این نیز بارها چنین وعده‌های بدون ضمانتی ارائه شد چنان‌که حتی به هنگام اعلام خبر توافق مجدد شهرداری و حوزه ظرف یک هفته گذشته باز هم کسی باور نکرد. بی‌اعتمادی وقتی جدی‌تر شد که به رغم اعلام شهردار مبنی بر کلنگ‌زنی در روز سه‌شنبه گذشته این مراسم به تعویق افتاد. حتی برخی واقعه امروز را نیز باور ندارند و معتقدند «شنیدن کی بود مانند دیدن».

■ **سینما آزادی**

سینما آزادی تهران در سوم اردیبهشت‌ماه سال ۱۳۴۸ با نمایش فیلم مایرلینگ به طریقه هفتاد میلی‌متری و صدای استریوفونیک توسط برادران روحانی با نام شهرفرنگ افتتاح شد. در آن زمان این سینما نخستین سینمای ممتاز و چهارستاره کشور به شمار می‌آمد. این سینما پس از انقلاب اسلامی و مهاجرت برادران روحانی به کشور آمریکا توسط بنیاد مستضعفان و جانبازان مصادره شد و به سینما آزادی تغییر نام داد. مالکیت سینما آزادی در سال ۱۳۶۹ مجدداً دستخوش تغییر شد و به دستور رهبر انقلاب اسلامی به حوزه هنری رسید. سینما آزادی در طول ۲۸ سال فعالیت مدیریت ده نفر را تجربه کرد که عبارت بودند از: موریس عسگرزاده، نوذر کاوه (گوینده اخبار)، نقی حاتمی، عباس قاجار (بازیگر سینما)، سعید وزیری، اصغر نقی‌زاده، امین‌زاده، حمید لولایی، حسن رنجبر و عباس رنجبر. سالن‌های این سینما به هنگام آتش‌سوزی در حال اکران فیلم تعطیلات تابستانی بود. اما اینکه چه فیلمی شانس اولین اکران در این سینما پس از ۹ سال را خواهد یافت هنوز مشخص نیست.

ادامه سرمقاله

به هرکجا که سفر کردم، چه به عنوان روزنامه‌نگار و چه به عنوان فیلمساز، دیدم که اعتبار هر شهر را به نسبت مکان‌های فرهنگی‌اش اعم از سینما و تئاتر، سالن‌های کنسرت و اپرا، گالری‌ها و موزه‌هایشان می‌سنجند و شهردار و مسئولان به آن فخر می‌فروشند. حالا دیگر سال‌ها است که «آزادی» سوخته و خبر احیای این ققنوس از خاکسترش می‌تواند امیدی را در دلمان زنده کند. به‌عنوان نمادی از یک آغاز، شاید نه مثل حالا دلخوشکنک بلکه واقعاً بتوانیم فریاد بزنیم سینما زنده است، فرهنگ زنده است، سینمای فرهنگی زنده است. آن بنایی که زمانی محل نمایش فیلم‌های جشنواره کودکان بود، بعدتر پذیرای مخاطبین انبوه جشنواره بین‌المللی فیلم تهران و در سال‌های بعد آغازگر جشنواره بین‌المللی فیلم فجر. چقدر از ما و نسل سینماگران و سینمادوستان بعد از ما آموزش سینمایی خود را در این مکان آغاز کردند. اینجا مکانی بود برای آغاز دوست داشتن. آغاز دوست داشتن سینما و همه آنچه از فیلم‌ها آموختیم تا بهتر بیندیشیم و آگاه‌تر زندگی کنیم. هنوز که هنوز است، با وجود گسترش ماهواره، تلویزیون‌های کابلی و انواع فیلم دیدن‌های خانگی در همه جای دنیا به ساختن سالن سینما و ترویج آن مناسک دلچسب فیلم دیدن‌های جمعی، حس کردن احساس دیگران، خندیدن و گریستن با هم و حس همبستگی جمعی بها می‌دهند، اما گویا هنوز در ذهن برخی متولیان فرهنگی فاجعه تماشای متوسط دیدن تلویزیون برای هر فرد به مدت ۵ تا ۶ ساعت در روز افتخارآمیز است غافل از آنکه یک نسل کامل از جوانان ایرانی سینما را فقط در خانه و در خلوت و در خلاء تنهایی خود تجربه کرده‌اند و طعم فیلم دیدن جمعی در سالن‌های مناسب باکیفیت صدای خوب را تجربه نکرده‌اند و این حق از آنها دریغ شده است. احیای «آزادی» را اگر هشداری بر این غفلت تاریخی بدانیم می‌توانیم امیدوار باشیم که قدم اول در راه بازسازی و ایجاد بناهای فرهنگی، چه سینما و چه تئاتر باید باشد. بناهایی که از درون آن فرهنگی می‌جوشد که می‌تواند تربیت‌کننده نسلی باشد که در بزنگاه‌های تاریخی بدون افراط و تفریط با تحمل دیگران و حفظ حقوقشان به درکی واقعی از آزادی برسند. در آرزوی نشستن در کنار این نسل در صندلی‌های سالن سینما آزادی.

اخبار اندیشه

عبدالله عقیلی درگذشت

استاد عبدالله عقیلی از سکه‌شناسان برجسته و متخصص ایران‌شناسی قرون چهارم تا هفتم هجری شنبه شب گذشته، دوم اردیبهشت ماه، دارفانی را وداع گفت. عقیلی پژوهش های مفصلی در زمینه اسامی و نوشته های روی سکه های قدیم انجام داد و در تحقیقات خود به سکه های جالبی برخورد کرد که تاکنون ناشناخته یا کم شناخته بودند. از دیگر پژوهش های مهم وی کتاب دارالضرب های اسلامی ایران بود که بنیاد موقوفه دکتر افشار آن را منتشر کرده است. عقیلی تحقیقات گسترده‌ای درباره عتیقه شناسی و همینطور راجع به قدمت و عظمت ملک ری صورت داد و کتاب تاریخ آستانه ری حاصل این تحقیقات است. یادش گرامی باد.

ویتگنشتاین و فلسفیدن

شرق: موسسه معرفت و پژوهش جلسه سخنرانی «ویتگنشتاین و فلسفیدن» را برگزار می کند. پنجشنبه ۷ اردیبهشت‌ماه از ساعت ۱۰ صبح سروش دباغ درباره فلسفه ویتگنشتاین در موسسه معرفت و پژوهش واقع در میدان انقلاب، خیابان ۱۶ آذر، کوچه بهنام، پلاک ۳۶ سخنرانی خواهد کرد.

ادامه تیتر یک

منشور جبهه دموکراسی‌خواهی آماده شد

این توضیح تاریخی را لازم می‌دانم که در زمان جنگ سرد که شوروی‌ها در حال پر کردن زرادخانه اتمی خود بودند و قدرت دوم جهان به‌شمار می‌آمدند مع الوصف «جبهه صلح» را در سراسر دنیا توسط احزاب کمونیست به وجود آوردند تا نشان دهند که رقیب آنها یعنی امپرپالیسم است که به مرحله جنگ افروزی نزدیک شده و آنها در موضع تدافعی قرار دارند. شعب جبهه صلح توسط حزب توده در ایران به عنوان Front organization تشکیل شد. این توضیح را یادآور شدم تا بدانیم ابرقدرت دوم جهان از حربه صلح‌خواهی فروگذار نکرد اما ما که به شدت آسیب‌پذیر هستیم چرا نباید شعار صلح بدهیم؟ به خصوص آنکه ممکن است توده مردم برایشان دموکراسی و حقوق بشر چندان اهمیتی نداشته باشد و این مقولات تنها دغدغه عده‌ای روشنفکر و نخبه باشد اما صلحی که برای هر خانواده که بچه‌ای دارد یا سرمایه‌ای دارد یا جنگی را دیده و یا آسیبی دیده است کاملاً مفهومی انضمامی دارد. لذا تکیه بر اصول صلح که سویه دیگر همان دموکراسی است به گمان من در اینجا جایش خالی است. اگر «دموکراسی» به معنای نوعی مصالحه بین مردم داخل یک کشور بر سر قواعد بازی است «صلح» نیز نوعی مصالحه بین کشورها است در سطح جهانی. یادآور می‌شوم که یکی از شعارهای آقای دکتر معین در ایام انتخابات شعار زیبای «دموکراسی در خانه، صلح در جهان» بود.

■ **دیدار معین با مراجع تقلید**

به‌دنبال همه این مذاکرات، پیش‌نویس منشور جبهه دموکراسی‌خواهی تدوین شد و دکتر معین دیدارهایی را با نخبگان، روحانیون، استادان دانشگاه و شخصیت‌های علمی و فرهنگی آغاز کرد تا آنها را در جریان محتوای منشور قرار دهد. این دیدارها از هفته گذشته و با سفر دکتر معین به قم آغاز شد. معین در جریان این سفر با سه تن از مراجع تقلید که در حوزه حقوق بشر و دموکراسی فعال هستند و آثار و مکتوباتی هم در این زمینه دارند، دیدار کرد. معین در دیدار با آیت‌الله منتظری با تاکید بر اهمیت انسجام و وحدت ملی با تقویت بنیان‌های دموکراسی و دفاع از حقوق شهروندان، درباره وضعیت جبهه دموکراسی و حقوق بشر سخن گفت. وی گفت: «همانگونه که در ایام انتخابات وعده داده بودم با توجه به ضرورت‌های جامعه و جهان امروز، پس از انتخابات با جمعی از نخبگان و فعالان سیاسی با گرایش‌های مختلف از بیش از ۱۴ حزب و گروه و تشکل سیاسی و همچنین تعدادی از شخصیت‌های دانشگاهی، فرهنگی، اجتماعی و سیاسی چگونگی تشکیل جبهه را در جلسات متعدد بررسی کردیم. در حال حاضر بحث‌های نظری به مراحل نهایی رسیده و پیش‌نویس منشور جبهه تهیه و تدوین شده است.» دکتر معین در ادامه ضمن تقدیم نسخه‌ای از پیش‌نویس منشور جبهه دموکراسی و حقوق بشر به آیت‌الله منتظری از ایشان درخواست کرد تا نقطه‌نظرات خود را به صورت مکتوب اعلام کنند.

دکتر معین نیز در پایان این دیدار از کتاب آیت‌الله منتظری به‌نام «رساله حقوق» تقدیر و تشکر کرد و گفت امیدوارم بیش از پیش شاهد چنین تالیفات اثرگذاری از سوی بزرگان حوزه و دانشگاه‌ها باشیم. دکتر معین در دیدار با آیت‌الله موسوی اردبیلی نیز ضمن ارائه پیش‌نویس منشور جبهه دموکراسی و حقوق بشر، از ایشان خواست تا مسائل مربوط به حقوق بشر که نیاز امروز جوامع اسلامی است بیش از گذشته مورد توجه ایشان قرار بگیرد. وزیر سابق علوم، تحقیقات و فناوری با تشکر از تلاش‌های آیت‌الله موسوی اردبیلی در ایجاد دانشگاه علوم دینی مفید و برگزاری کنفرانس‌های علمی در زمینه حقوق بشر، از ایشان خواست تا پژوهشکده‌ای را در این دانشگاه برای بحث حقوق بشر ایجاد کند. معین دیداری نیز با آیت‌الله صانعی داشت و طی آن، ضمن ابراز خوشحالی از این دیدار، از فتاوای اخیر این مرجع دینی که به مسائل روز و به‌ویژه حقوق بشر توجه دارند قدردانی کرد. دکتر معین گفت: «بحث حقوق بشر از فقهایی مانند شما در حوزه برمی‌آید که با نگاهی علمی و با شجاعت و صراحت در این عرصه تلاش کنند و آثار خود را به جامعه عرضه دارند. آیت‌الله صانعی نیز با یادآوری این نکته که اسلام به بحث حقوق بشر توجه ویژه دارد متذکر شد: «متاسفانه تنگ‌نظری‌هایی در این عرصه وجود دارد که با کارشکنی و ایجاد محدودیت اجازه نمی‌دهند ما آنچه را با بیان امروزی و با شرایط کنونی جامعه از فقه آل‌محمد(ص) درک می‌کنیم، با صراحت بیان کنیم. اما به لطف خداوند و با توجه به اقبال جامعه و تشنگی‌ای که در جهان اسلام وجود دارد، دیدگاه‌های نوین اسلامی را استخراج کرده و در اختیار جامعه قرار می‌دهیم.»

از خوانندگان عزیز روزنامه خواهشمندیم انتقادات و پیشنهادهای خود را به منظور بهبود نحوه توزیع روزنامه از طریق تلفن/نمابر
۶۶۹۵۸۶۱۰
با ما در میان بگذارند.